ЛЕКЦІЯ 16

ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕДЕННЯ ВИБУХОВИХ РОБІТ

Головною особливістю вибухових робіт є підвищена їх небезпека. Вже в 1870р. в Горном Журнале були опубліковані "Временные правила об употреблении взрывчатых материалов при взрывных работах". Ці правила забезпечували підривників від нещасних випадків згідно з рівнем розвитку вибухової справи. В подальшому вже багаторазово видавались та перевидавались "Єдині правила безпеки при вибухових роботах".

До виконання вибухових робіт допускаються лише спеціально навчені робітники, що мають "Єдину книжку підривника (ЄКП) або майстрапідривника - ЄКМП (на підз. гірн. роботах)". Вибухові роботи виконуються за проектом або паспортом БПР. Проектом встановлюється межа небезпечної зони (НЗ), за яку перед початком ВР видаляються всі, крім зайнятих на ВР. Перед початком робіт подається попереджувальний сигнал — один довгий гудок сирени або одна червона ракета. По межі НЗ встановлюються прапорці та виставляються пости охорони. Після закінчення зарядних робіт залишаються лише найбільш досвідчені підривники, які монтують мережу та перевіряють її. Всю роботу контролює особа технічного нагляду, що теж мають ЄКП.

Більш 50% травм – молоді підривники (стаж до 1року). Взагалі на ВР приходиться 2-3% всього травматизму.

Керівний персонал. ВР ведутья господарським або підрядним способами. Керівництво відповідно покладається або на керівника підприємства, або на кер-ка підрядної організації, що повінні також мати ЄКП.

Екзамени на ЄКП можуть здати особи віком не менше 19р. для відкритих робіт і не менше 20р. для підземних робіт з освітою не менше 7 класів та стажем роботи не менше 2 років. Екзамени здаються 1 раз на 2 роки. Кваліфікація майстра — підривника присуджується або після навчання за

спец. програмою, або без додаткового навчання - гірничим технікам, що мають стаж роботи не менше 1р.

При роботі 2-3-х підривників призначається бригадир (стаж роботи підривником не менше 1 року), що фіксується в наряд-путівці.

Складом ВМ можуть завідувати особи, що мають право керівництва ВР та особи, що закінчили ВНЗ або технікум по технології ВМ; особи з правом ведення ВР, що пройшли додаткову підготовку та мають посвідчення.

Дозвільна документація.

На право виконання робіт – Держгіртехнагляд,

На право зберігання ВМ – МВС, УВС

На придбання BM – органи MBC за заявою та свідоцтвом, виданим Держгіртехнаглядом,

На перевезення BM – органами міліції на підставі дозволів на право виконання BP та на право придбання BM.

Зберігання ВМ.

Склади BM мають одне або кілька сховищ для BP та 3П з підсобними спорудами.

В залежності від терміну служби склади бувають:

- постійні більше 3-х років,
- тимчасові до 3-х років,
- короткотермінові до 1 року.

В залежності від призначення:

- Базисні вміщують ВМ 1 групи 40 тон, 11 групи 240 тон, 111 і 1У груп по 120 тон. ВМ з базисного складу отримують лише витратні склади.
 - Витратні для обслуговування виб. Робіт. ВМ отримують підривники.

В залежності від розташування:

- поверхневі фундамент на рівні поверхні землі,
- напівзаглиблені заглиблені до карнизу,
- заглиблені не менше 15м грунту над дахом,
- підземні більше 15 м грунту над дахом.